

तत इति कल्पयिष्यति दास्यति ॥ १ ॥ २ ॥ विप्रैर्हेतुभिः कृते युगे ॥ ३ ॥ कृष्णाजिनानि ब्रह्मचारिपरिधेयानि तेन सर्वाणि ब्राह्मणकर्माणि लक्ष्यन्ते शक्तीरित्यादिनाराजधर्माः स्थापयन् ब्रह्मक्षत्रयोर्धर्मव्यव

मार्कण्डेय उवाच ततश्चोरक्षयं कृत्वा द्विजेभ्यः पृथिवीमिमां ॥ वाजिमेधे महायज्ञे विधिवत्कल्पयिष्यति ॥ १ ॥ स्थापयित्वा च मर्यादाः स्वयं भुवि हिताः शु
भाः ॥ वनं पुण्ययशः कर्मरमणीयं प्रवेक्ष्यति ॥ २ ॥ तच्छीलमनुवत्स्यन्ति मनुष्या लोकवासिनः ॥ विप्रैश्चोरक्षयश्चैव कृते क्षेमं भविष्यति ॥ ३ ॥ कृष्णाजिनानि
शक्तीश्च त्रिशूलान्यायुधानि च ॥ स्थापयन् द्विजशार्दूलो देशेषु विजितेषु च ॥ ४ ॥ संस्तूयमानो विप्रैर्द्रैर्मानयानो द्विजोत्तमान् ॥ कल्की चरिष्यति महीं सदा दस्यु
वधेरतः ॥ ५ ॥ हामातस्तातपुत्रेति तास्तावाचः सुदारुणाः ॥ विक्रोशमानान् सुभृशं दस्यून्नेष्यति संक्षयं ॥ ६ ॥ ततोऽधर्मविनाशो वै धर्मवृद्धिश्च भारत ॥ भवि
ष्यति कृते प्राप्ते क्रियावांश्च जनस्तथा ॥ ७ ॥ आरामाश्चैव चैत्याश्च तटागावसथास्तथा ॥ पुष्करिण्यश्च विविधा देवतायतनानि च ॥ ८ ॥ यज्ञक्रियाश्च विविधा भ
विष्यन्ति कृते युगे ॥ ब्राह्मणाः साधवश्चैव मुनयश्च तपस्विनः ॥ ९ ॥ आश्रमाः सहपाषाण्डाः स्थिताः सत्यजनाः प्रजाः ॥ प्रयन्ति सर्वबीजानि रोप्यमाणानि चैव ह ॥
॥ १० ॥ सर्वेष्वप्युपुराजैर्द्रसर्वसस्यं भविष्यति ॥ नरादानेषु निरताव्रतेषु नियमेषु च ॥ ११ ॥ जप्ययज्ञपराविप्राधर्मकामामुदायुताः ॥ पालयिष्यन्ति राजानो धर्मे
णेमां वसुंधरां ॥ १२ ॥ व्यवहाररता वै श्या भविष्यन्ति कृते युगे ॥ षट्कर्म निरता विप्राः क्षत्रिया विक्रमे रताः ॥ १३ ॥ शुश्रूषारताः शूद्रास्तथा वर्णत्रयस्य च ॥
एषधर्मः कृतयुगे त्रेतायां द्वापरे तथा ॥ १४ ॥ पश्चिमे युगकाले च यः स ते संप्रकीर्तितः ॥ सर्वलोकस्य विदिता युगसंख्या च पाण्डव ॥ १५ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातमती
तानागतं तथा ॥ वायुप्रोक्तमनुस्मृत्यपुराणमपि संस्तुतं ॥ १६ ॥ एवं संसारमार्गामेव बहुशश्चिरजीविना ॥ दृष्टाश्चैवानुभूताश्च तांस्ते कथितवानहं ॥ १७ ॥ इदं चै
वापरं भूयः सहभ्रातृभिरच्युत ॥ धर्मसंशयमोक्षार्थं निबोध वचनं मम ॥ १८ ॥ धर्मे त्वयात्मा संयोज्यो नित्यं धर्मभृतां वर ॥ धर्मात्मा हि सुखं राजनूप्रेत्य चेह च न
दति ॥ १९ ॥ निबोध च शुभां वार्णां यां प्रवक्ष्यामि तेनघ ॥ न ब्राह्मणे परिभवः कर्तव्यस्ते कदाचन ॥ २० ॥ ब्राह्मणः कुपितो हन्यादपि लोकान् प्रतिज्ञया ॥ वैशंपा
यन उवाच मार्कण्डेय वचः श्रुत्वा कुरूणां प्रवरो नृपः ॥ २१ ॥ उवाच वचनं धीमान् परमं परमद्युतिः ॥ कस्मिन् धर्मे मया स्थेयं प्रजाः संरक्षतामुने ॥ २२ ॥

स्थांचक्रे इति भावः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अधर्मविनाश इति च्छेदः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ये आश्रमाः सहपाषाण्डाः प्राक्स्थितास्ते प्रजाश्च सत्यजना भविष्यन्तीति संबंधः प्रयन्ति नश्यन्ति बीजानि संस्काराः रोप्यमाणा
निक्रियमाणैः कर्मभिर्दृढं संपाद्यमानान्यपि ज्ञानबलान्नश्यन्तीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥